

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011898
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121011898.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného C. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 24.11.2021 č. k. 28PP/62/2021-95, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03.03.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného C. B., nar. XX.XX.XXXX v N., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/108/2016 zo dňa 03.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/105/2019 zo dňa 02.06.2020, zamietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť.

3. Odsúdený podanú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 17.12.2021 (skrátene) nasledovne:

3.1. Prvostupňový súd mal za preukázané, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, keď vykonal potrebnú časť uloženého trestu a taktiež vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie.

3.2. Prvostupňový súd nemal za preukázané, že v prípade podmiennečného prepustenia možno od odsúdeného očakávať, že povedie riadny život. Vytkol mu, že bol 10 krát súdne trestaný a hoci išlo o podmiennečné tresty odňatia slobody, nepoučil sa a naďalej páchal trestnú činnosť najmä majetkového charakteru ako špeciálnu recidívu.

3.3. Z hodnotenia ústavu vyplýva, že správanie odsúdeného bolo vždy na požadovanej úrovni, boli mu uložené 2 disciplinárne odmeny, disciplinárne tresty nemá vykázané, zapája sa do záujmových činností, udržiava kontakt s rodinou, deklaruje kritický postoj k trestnej činnosti a plní ciele programu zaobchádzania. Všetky tieto okolnosti zohľadnil riaditeľ ústavu, ktorý podal návrh na jeho podmiennečné prepustenie.

3.4. Prvostupňový súd sa nezaoberal jeho osobnými pomermi, nakoľko má zabezpečenú prácu a bývanie v meste trvalého bydliska. Má chorého syna, o ktorého sa stará jeho matka, ale starostlivosť o neho nezvláda.

3.5. Vo výkone trestu je po prvý krát a prognóza vedenia riadneho života nemôže byť založená len na jeho trestnej minulosti a závažnosti skutku, pretože ak by záver o nenaplnení podmienky očakávania vedenia riadneho života bol založený výlučne a primárne len na okolnostiach a dôvodoch, ktoré hrali úlohu pri ukladaní trestu odňatia slobody, mohlo by prísť k porušeniu zásady ne bis in idem.

3.6. Predpoklad vedenia riadneho života si súd môže overiť uložením dlhšej skúšobnej doby alebo dohľadu probačného a mediačného úradníka za uloženia primeraných obmedzení a povinností.

4. Prokurátor sa práva na podanie sťažnosti vzdal.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 psím. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o žiadosti odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 16.09.2021, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel prvostupňový súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmieňané prepustenie a prvú materiálnu podmienku, avšak nesplnil druhú materiálnu podmienku na podmieňané prepustenie.

8. Poukázal pritom na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, predovšetkým za majetkovú kriminalitu. Aj v súčasnosti je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody za prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona. V tomto smere ide u odsúdeného o špeciálneho recidivistu. Odsúdený ani v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody nepreukázal svojim správaním dostatočnú snahu o polepšenie, a aj jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú súdu preto dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Na nápravu odsúdeného a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zjavne nemala vplyv bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody pri podmieňaných odsúdeniach a ani nepodmieňané tresty odňatia slobody. Je nanajvýš zrejmé, že odsúdeného nič nedokáže motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela (špeciálneho recidivistu), nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. V jeho prípade preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

9. Po preskúmaní napadnutého uznesenia a spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že prvostupňový súd zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie a tieto správne posúdil a dospel k správny záverom.

10. Z ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že na to, aby mohol byť odsúdený podmieňane prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené súčasne okrem formálnej podmienky spočívajúcej vo vykonaní zo zákona stanovenej časti uloženého trestu aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a tiež v tom, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

11. Prvostupňový súd u odsúdeného správne vyhodnotil splnenie formálnej podmienky a správne zhodnotil aj správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a sťažnostný súd na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu v tomto rozsahu bez potreby jeho opakovania v plnom rozsahu odkazuje.

12. Zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

13. Pri vyhodnotení materiálnych podmienok je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

14. Sťažnostný súd rovnako ako prvostupňový súd zdôrazňuje, že odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný (má 10 záznamov). Za spáchanie trestného činu bol prvýkrát odsúdený Okresným súdom Galanta rozhodnutím zo dňa 23.08.2004, sp. zn. 2T/148/2004, následne v trestnej činnosti odsúdený pokračoval a bol odsúdený v rokoch 2008, 2011, 2012, 2014, 2015, 2018, 2019. Posledného skutku,

za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, sa dopustil dňa 31.01.2018. Z prehľadu trestnej minulosti odsúdeného je zrejmé, že páchanie trestnej činnosti bolo súčasťou života odsúdeného takmer 14 rokov, počas ktorých sa uložené tresty na prevýchovu odsúdeného ukázali ako neúčelné. Uložením trestov odňatia slobody s podmiennečným odkladom bola odsúdenému opakovane daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa po uplynutí skúšobnej doby dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený. Osobná sloboda odsúdeného bola obmedzená od 01.02.2018, pričom v čase rozhodovania súdu vykonal trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 1 mesiac z celkového trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace. Počas výkonu trestu odňatia slobody bol zaznamenaný v jeho správaní jeden negatívny poznatok, keď počas eskorty nezachoval zásady slušného správania a vystupovania voči spoluodsúdenému. Disciplinárne odmenený bol dvakrát a disciplinárne tresty vykázané nemá. Odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia prezentoval záujem pracovať a postarať sa o svojho syna. Napriek odsúdeným prezentovanému spôsobu života v budúcnosti nemožno pre splnenie podmienok na jeho podmiennečné prepustenie nezohľadniť aj dlhé obdobie života odsúdeného v rozpore s právnymi normami, pričom práve tento jeho dlhodobý spôsob života, bez trvalého pracovného pomeru, nedáva súdu záruku, že v prípade podmiennečného prepustenia možno od odsúdeného očakávať, že povedie riadny život. Odsúdený mal viacero možností zmeniť spôsob svojho života, aj vzhľadom na rolu otca, avšak žiadny z vykonaných trestov ani zmena jeho osobného statusu ho k tejto zmene nemotivovali a v trestnej činnosti pokračoval.

15. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Uvedený záver nemožno dosiahnuť ani uložením dlhšej skúšobnej doby, keďže jej plynutie sa v prípade predchádzajúcich trestov ukázalo na dosiahnutie účelu trestu ako neefektívne.

16. Sťažnostný súd dodáva, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

17. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody treba vždy zhodnotiť osobu odsúdeného a celý jeho doterajší život, vrátane jeho správania pred spáchaním trestného činu, správania, ktoré viedlo k jeho spáchaniu ako aj správania vo výkone trestu odňatia slobody. Tieto okolnosti pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale je nutné ich posudzovať vo vzájomných súvislostiach. Očakávania správania sa odsúdeného v budúcnosti je možné vyvodiť z objektívnych okolností, ktoré sa už stali a ktoré musí súd logicky vyhodnotiť. Ohľadne správania sa odsúdeného v budúcnosti súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení vyvodzuje iba predpoklady a očakávania, pretože logicky nemôže vedieť, čo sa v budúcnosti skutočne stane. Správanie sa odsúdeného v minulosti má v tomto prípade rozhodujúci význam pri určení pravdepodobnosti jeho správania sa v budúcnosti.

18. Samotnou okolnosťou, ktorá má nepochybne veľký význam, je teda predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti, pričom pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Súd môže pri hodnotení osoby odsúdeného prizerať na skutočnosť, že sa v minulosti dopustil trestných činov a z toho vyvodíť príslušné závery z hľadiska jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy a polepšenia.

19. Zjavný sklon k páchaniu rôznorodej trestnej činnosti, ktorej sa dopustil už 10-krát, pričom k zmene jeho postoja nevedli ani doposiaľ vykonané tresty, totiž nasvedčuje tomu, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

20. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

21. S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.